

MÉDIAPEDAGÓGIA

DR. NAGY ANDOR

Eszterházy Károly Tanárképző Főiskola
Eger

Egy új rovat indulása elé

Mi, magyarok még csak kóstolgatjuk e fogalmat, amely a nyugati világban már mindennapos szóhasználat. Comenius több száz éves álma, a szemléletesség elvét jelentő klasszikus gondolat jelenünkben leginkább a médiákban ölt testet. A médiák befolyásolják életünket, munkánkat, szabad időnket, társaink magányunkban, elkísérnek a bölcsőtől a sírig. Informálnak, ismereteket közvetítenek, alakítják jellemünket, hatnak személyiségünkre, élményt adnak, szórakoztatnak.

Az írott sajtó, a könyv, a rádió és a film pedagógiai szerepe mindig is közismert volt. Az igazi pedagógus tisztában volt azzal, hogy a tudás forrása nem csupán ő, a tankönyv, az iskola. Az ismeretek kincseshányját jelentik a tömegkommunikációs eszközök, a médiák, az információhordozók.

Alig volt néhány éves a film hazánkban, amikor a Mozgófénykép Híradó már úgy írt róla vezércikkében, hogy az a pedagógia és a népnevelés tényezője. Ismeretes, hogy a világ első oktatófilmgyára hazánkban kezdte meg működését.

A rádiónak is hamar megszületett az iskolai változata, új színfoltot, élményszerűbb tanórákat eredményezve.

Gyökeres változást hozott e téren az 50-es évek második fele hazánkban. A Magyar Televízió megszületése és hihetetlenül gyors elterjedése szinte egy csapásra módosította a médiapedagógiát is. Azok figyelme is a képernyőre szegeződött, akik korábban idegenkedtek a pedagógiai munkában az eszköz használatától. Korunk csodálatos találmánya lehetővé tette a távolba látást, az egyidejűség élvezését, az emberközpontúságot, a kényelmes, olcsó szórakozást, az ismeretszerzés demokratizálódását...

Mivel a televízióban a teletex segítségével a lehető leggyorsabban lehet informálódni, a legfrissebb újságot lehet „lapozgatni”, a rádió auditív élményénél több a tv, hiszen a kép és a hang együttesét adja, a film a képernyőn az egyik legkedveltebb műsorrá vált, így állíthatjuk, hogy a televízióban minden előző média egyesül, minden eddiginél többre képes.

A 60-as évek közepén a Magyar Iskolatelevíziónak örülhettünk, amely a filmezett órától igen hamar nőtte ki magát, gyorsan vált sajátos iskolatelevíziós, a tanórához tudatosan illeszthető, a tanórába beépíthető műsorsorozattá. A gondot akkor az jelentette, hogy nehezen lehetett alkalmazkodni az órarendekhez, illetve az órarendeknek a műsorsugárzási időhöz. A többet, jobbat akaró, korszerűbbet kereső, innovatív iskolánk órarendkészítői azonban igyekeztek az iskolatelevíziós órákat legelőbb elhelyezni, és minden más kívánság csak azt követően kerülhetett sorra.

Az iskolatelevízió negyedszázados történetének utolsó fejezetében ismét forradalmi változás következett be.

A video iskolai elterjedésével régi vágy valósulhatott meg. Nem kellett többé alkalmazkodni az órarend készítőinek, a pedagógusoknak a televíziós műsoridőhöz. Nem okozott gondot az esetleges gyors tempó, megvalósulhatott az ismétlés, a visszajátszás lehetősége, a gyorsítás, lassítás, a képek megállítása stb.

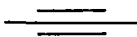
Jelenünkben az iskolákban a könyvtár már hanglezem-, magnó-, illetve videotárral is kiegészül. A költséges vásárlás helyett saját felvételeket rögzítenek. Az iskolai

videozás szinte általánosnak mondható, bár számos pedagógus még mindig idegenkedik az újtól, nem tud lemondani saját magyarázatáról, egyetlen percet sem képes feláldozni a tanórából. Pedig tudomásul kell venni, hogy a televízió előtt felnövő gyermek az iskolában is élményszerű ismeretszerzésre vágyik. A tanári magyarázatot nem tartja igazán elégségesnek szemléltetés nélkül. Hozzászokott az audiovizuális ingerekhez.

A jövő a médiapedagógia szempontjából még ígéretesebb. A televízió és a video mellé felzárkózik a számítógép is. E három eszköz kombinációja akár forradalmasíthatja a pedagógiát, ha tudatosan élünk vele, lehetőségeit felhasználjuk, ha szakszerűen építjük be a nevelés-oktatás folyamatába.

A Módszertani Közlemények szerkesztő bizottsága egri kihelyezett ülésén úgy határozott, hogy a jövőben önálló rovatban közli a médiapedagógiával foglalkozó dolgozatokat.

Kérjük kollégáinkat, tegyék közzé gondolataikat, bevált módszereiket, tapasztalataikat, osszák meg másokkal elért eredményeik adta sikerélményeiket!

Tisztelt Előfizetőinkhez!

Mindenképpen bízunk abban, hogy továbbra is töretlen támogatói, előfizetői maradnak lapunknak. Ennek reményében kérjük tisztelettel minden kedves Előfizetőnket, hogy *az 1993. évi előfizetési díjat, azaz 200 forintot az alábbi számlára befizetni szíveskedjék*: OTP körzeti fiókja, Szeged, Aradi vértanúk tere, 289-98008-666. sz., jóváírandó a Módszertani Közlemények 393. sz. számlájára. Köszönjük.

Azt is hálás köszönettel vennénk Iskolaigazgatóinktól, Tanárkollégáinktól, Munkatársainktól és kedves Olvasóinktól, ha *újabb előfizetőket is toboroznának*. Ez folyóiratunk folyamatos megjelenése, életben maradása szempontjából rendkívül fontos lenne! Minden ebbéli fáradozásukat előre is köszöni a

**MÓDSZERTANI KÖZLEMÉNYEK SZERKESZTŐSÉGE
ÉS KIADÓHIVATALA**